

Paweł J. KULESZA
*Profesor (status prof. zwyczajnego), Wydział
Chemii Uniwersytetu Warszawskiego*

Deklaracja programowa kandydata na członka Senatu UW na kadencję 2024-2028

Uniwersytet Warszawski jest z pewnością czołowym ośrodkiem naukowo-dydaktycznym zarówno w skali krajowej jak i międzynarodowej. Swoją wysoką rangę nasza uczelnia zawdzięcza zaangażowaniu i wysiłkom całej społeczności akademickiej, w tym władz uczelni na wszystkich szczeblach, nauczycieli akademickich, pracowników administracji, biblioteki i obsługi, studentów oraz doktorantów. Pragnąc podnieść jeszcze wyżej, lub przynajmniej zachować swą wysoką pozycję Uniwersytet stanie w najbliższych latach przed nowymi wyzwaniem wynikającymi z rosnącej konkurencji (o studentów, doktorantów i pracowników), zarówno w kraju jak i zagranicą, trwającego niżu demograficznego, przechodzenia pracowników na emeryturę, konieczności poszukiwania i kształcenia kadr, intensywnego zabiegania o środki finansowe, ciągłego doskonalenia oferty edukacyjnej i intensyfikacji badań naukowych oraz zwiększenia ich widoczności w kraju i na świecie.

Powinniśmy dążyć do przyciągnięcia na nasze studia najzdolniejszej młodzieży z całej Polski, a także z zagranicy. Obok istniejących metod promocji i rekrutacji, będziemy musieli rozważyć przygotowanie rozbudowanych modułów informacyjnych (w tym internetowych oraz w języku angielskim) nie tylko o studiach licencjackich (I stopnia), ale także o studiach wyższych stopni tzn. magisterskich i doktoranckich. Konieczne jest dalsze doskonalenie systemu rekrutacji na studia magisterskie (II stopnia) w celu zachęcenia do studiowania osób z poza UW oraz rozważenie możliwości stworzenia interdyscyplinarnych specjalności na tym poziomie. Nasza oferta musi być konkurencyjna wobec innych uczelni działających w kraju. Pewną alternatywą mogą być też tzw. specjalności łączące dwie lub więcej tradycyjnych dyscyplin naukowych.

Naszym wspólnym celem powinna być dbałość o wysoki poziom zajęć dydaktycznych zarówno w aspekcie organizacyjnym jak i merytorycznym. Odpowiadając na liczne sugestie środowiska, musimy też chyba zaoferować więcej przedmiotów prowadzonych w języku angielskim oraz we współpracy z czołowymi ośrodkami akademickimi na świecie. W okresie kształtowania się i realizacji nowych programów studiów działalność komisji dydaktycznych wszystkich szczebli oraz Senatu nabiera coraz większego znaczenia.

Szczegółnej uwagi wymaga też sytuacja doktorantów. Obecnie ich liczne obciążenia powodują, że doktoranci mają zbyt mało czasu na własną pracę badawczą i rzadko kończą studia w terminie. Potrzebny jest kompromis pomiędzy naszymi oczekiwaniami i ambicjami, a realnymi możliwościami kształcenia na najwyższym poziomie. Może powinno się też zmierzać w kierunku tworzenia międzynarodowych programów doktoranckich z udziałem czołowych uczelni europejskich. Wydaje się, że zakres działania szkół doktorskich mógłby być przedmiotem szerszej dyskusji w naszym środowisku.

Przyszłość Uniwersytetu wymaga zrównoważonego rozwoju zarówno w zakresie dydaktyki jak i badań naukowych. Konieczne jest wspieranie istniejących i inicjowanie nowych kierunków badań naukowych zgodnie z trendami światowymi, potrzebami dydaktyki i priorytetami krajowymi. Jako środowisko powinniśmy konsolidować wysiłki w celu uzyskiwania grantów krajowych i europejskich. Ale pozycja naukowa Uniwersytetu w kraju i na świecie będzie z pewnością zależała od ilości i jakości publikacji naukowych (w tym od rangi czasopism, czy wydawnictw w których będą publikowane). Oczywiście trzeba pamiętać o różnorodności badań prowadzonych w Uniwersytecie Warszawskim oraz o tym, że jakość prac publikowanych nie może być mierzona tylko wskaźnikami i parametrami.

Statut Uniwersytetu Warszawskiego nakłada również i na Senat konieczność zadbania o właściwy poziom kadry, zarobków i warunków pracy pracowników wszystkich kategorii oraz zapewnienie przejrzystych i spójnych przepisów oceny i awansowania pracowników wszystkich szczebli. Mając na względzie przyszłość Uniwersytetu konieczne będzie zwrócenie uwagi na rozwój młodej kadry. Związanie najlepszych młodych pracowników z Uniwersytetem będzie wymagało sensownej stabilizacji ich zatrudnienia (przez wydłużenie okresu zatrudnienia przy założeniu okresowej oceny). Oczywiście należy też docenić tych bardziej doświadczonych nauczycieli akademickich posiadających znaczące osiągnięcia w pracy naukowej/dydaktycznej i rozważyć ich awans na stanowiska profesorów uczelni.

Odwołując się do mojego wieloletniego doświadczenia jako przewodniczącego komisji senackich i rektorskiej, dziekana Wydziału oraz członka społeczności uniwersyteckiej, a także członka władz międzynarodowych oraz krajowych organizacji i konsorcjów naukowych, chciałbym w swojej dalszej działalności brać udział aktywnie w pracach Senatu, komisji senackich (przykładowo do spraw nauki, kadrowych, dydaktycznych finansowych czy rozwoju), czy rektorskich i propagować współpracę międzynarodową i dbać o wysoką rangę naszej uczelni zarówno w Polsce jak i na świecie. Misja Uniwersytetu jako uczelni badawczej oraz jego wszechstronny rozwój mają znaczenie priorytetowe w nadchodzącej kadencji. Chciałbym też aktywnie uczestniczyć w dyskusji nad dalszą reformą szkolnictwa wyższego i uregulowaniem obowiązujących przepisów

Niniejsze propozycje mają oczywiście charakter ogólny i z pewnością mogą być uszczegółowione lub rozszerzone w czasie spotkań i przyszłych konsultacji.

Paweł J. Kulesza

4 marca 2024 roku